

ನಮ್ಮ ಕರಕೃಷ್ಣ ಹೊಟ್ಟೆ ಜಾಡನೋಡು ನಿಲ್ಲವಲ್ಲ

ಶ್ರೀ ಶಿವಾನಂದ ಜಗ್ಗಲ, ರೋಣ

"ನಮ್ಮ ಆಕಳಾ ಈದು ಒಂದ ವಾರಾಯ್ತರಿ. ಆಕಳ ಆರಾಮ ಐತರೀ ಆದರ ಕರಾ ಒಂದ ಸವನ ಉಚಗೋಳಾಕ ಹತ್ತೇತ್ತಿ. ಪಿಚಕಾರಿ ಹೊಡದಂಗ ಆಕ್ಚೇತ್ತಿ, ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ ನೀರಿನಂಗ ವಾಸನಿ ಇರೋ ಜುಲಾಬ ಹತ್ತೇತ್ತಿ. ಗಿಣ್ಣದ ಹಾಲ ಬಾಳ ಕುಡಿಸಿದ್ದಕ್ಕ ಹಿಂಗ ಆಗೈತ್ಯಾ, ಅಥವಾ ಮತ್ತ ಏನಾರ ಆಗೈತ್ಯಾ, ಒಟ್ಟಿನ ಮ್ಯಾಗ ಕರುಗೊಳು ಯಾಕ ಹೊಟ್ಟೆ ಜಾಡಿಸ್ಕೊಂತಾವರಿ ಮತ್ತ ಅಂತಾ ಹೊತ್ತಿನ್ಯಾಗ ಏನ ಮಾಡಬೇಕರಿ. ಹಿಂದಕ ಹಿಂಗ ಆಗಿ ಎರಡ ಮೂರು ಕರಾ ಸತ್ತಾವರಿ. ಆಗ ಎಮ್ಮೇಂತೂ ಹೈನಾನ ಬಂದ್ ಮಾಡಿದ್ದುವ್ರಿ"

ಒನೋಡಿ, ಶ್ರೀ ಶಿವಾನಂದ ಅವರೆ, ನಿಮಗೆ ಇರುವ ಸಮಸ್ಯೆ ಅನೇಕ ರೈತರನ್ನು ಕಾಡುತ್ತದೆ. ಕರುಗಳಲ್ಲಿ ಭೇದಿ ಅಥವಾ ಅತಿಸಾರ (ಜುಲಾಬ/ಹೊಟ್ಟೆ ಜಾಡಿಸೊದು/ ಉಚಗೊಳ್ಳುವುದು) ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವ, ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಗಂಭೀರವಾಗುವ ಒಂದು ಸ್ಥಿತಿ.

ಗಿಣ್ಣದ ಹಾಲಿನಿಂದಲೇ ಹೊಟ್ಟೆಜಾಡಿಸುವುದು ಮೊದಲನೆಯ ದಿನ ಕಂಡು ಬರಬಹುದು. ಮತ್ತದು ಅವಶ್ಯವು ಹೌದು. ನಿಮಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೆನಿಸಬಹುದು, ಕರುವಿನ ಕರಳಿನಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗಿನ ಹೊಲಸು ಅಥವಾ ಜನಿಸುವ ಮುನ್ನ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಸೇವಿಸಿರಬಹುದಾದ ಮಾಸ ದ್ರವ ಮೊದಲು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಕರುಳು ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಮ್ಯುಕೋನಿಯಮ್ (ಮೊದಲ ಸಗಣೆ) ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರಬಹುದಾದ ಈ ಮೊದಲ ಸಗಣೆಯು ಸುಲಭವಾಗಿ ದೇಹದಿಂದ ಹೊರ ಬೀಳಬೇಕಾದರೆ ಜುಲಾಬು ಆಗುವುದು ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ದಪ್ಪಗೆ ಇರುವ ಗಿಣ್ಣದ ಹಾಲು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಂತರದ ಎರಡೂ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕುಡಿದ ಹಾಲನ್ನು ಕರುವಿನ ಕರುಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹೀರಿಕೊಂಡು ಕರು ಸದೃಢವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಾಲು ಕುಡಿಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗದ ಮಾತು. ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ, ತನಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮತ್ತು ಹೊಟ್ಟೆ ಹಿಡಿಯುವಷ್ಟು ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿಯುವುದು ಕರುವಿನ ಜಾಯಮಾನ. ಎಲ್ಲೋ ಒಂದೆರಡು ಕರುಗಳು ಆಶೆಬುರುಕುತನ ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಾಲು

"ಕಡೆಗೋಲು" ಅಂಕಣ

ಹೈನುಗಾರಿಕೆ ಕುರಿತ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಚರ್ಚಿಸುವ "ಕಡೆಗೋಲು" ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಂಕಣವಿದು. ಓದುಗರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೃಷಿ ಮುನ್ನಡೆ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಬರೆದು ಕೇಳಬಹುದು. ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮುಂಬರುವ ಸಂಚಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತಜ್ಞರಿಂದ ಪಡೆದ ಮಾಹಿತಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗುವುದು. - ಸಂ.

ಕುಡಿಯಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶವೆಂದರೆ, ಎಂತಹ ಭೇದಿಯೇ ಇರಲಿ ತಾಯಿ ಹಾಲು ಕುಡಿಸುವುದನ್ನು ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಕರುವಿಗೆ ನೀರಿನ ಪೂರೈಕೆಯಾಗುವುದು ಹಾಲಿನಿಂದ ಮಾತ್ರ. ಕಡಿಮೆ ಹಾಲು ಕುಡಿದರೆ ಕರುವಿನ ದೇಹದಲ್ಲಿನ ನೀರಿನ ಅಂಶ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನಿರ್ಜಲೀಕರಣ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ನಿರ್ಜಲೀಕರಣದ ಪ್ರಮಾಣ ಅಧಿಕಗೊಂಡಲ್ಲಿ ಕರು ನಿಶಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಶೇಕಡಾವಾರು 10-15 ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕರು ನೀರನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರೆ (ಭೇದಿಯಾದಾಗ ದೊಡ್ಡ ಕರುಳಿನಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ಹೀರಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ನೀರ್‌ಸಗಣೆ ಮುಖಾಂತರ ನೀರು ಹೊರ ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.) ಸಾವಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಕರುಗಳು ನಿರ್ಜಲೀಕರಣದಿಂದಲೇ ಸಾಯುತ್ತವೆ. ಗಿಣ್ಣದ ಹಾಲಿನ ಜೊತೆಗೆ ಪಶುವೈದ್ಯರ ಸಲಹೆಯಂತೆ ಔಷಧೋಪಚಾರ ಮಾಡಿಸಬೇಕು.

ಮತ್ತೊಂದು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡಬೇಕಾದ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಸ್ವಚ್ಛತೆಯನ್ನು ಕುರಿತ ಅಲಕ್ಷ್ಯತನ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪಶುಪಾಲಕರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಎಮ್ಮೆ ಸಾಕುವವರು ಹಾಲನ್ನು ಕರೆಯುವ ಮುನ್ನ ಸೊರೆ (ತೊರಿ) ಬಿಡಲು ಕರುವನ್ನು ಹಾಲು ಕುಡಿಯಲು ತಾಯಿಯ ಬಳಿ ತರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಚ್ಚಲಿಗೆ ಹತ್ತಿರುವ ಮಣ್ಣು, ಕೆಸರು, ಸಗಣೆ ಮುಂತಾದ ಹೊಲಸನ್ನು ತೊಳೆಯದೇ ಹಾಗೆಯೇ ಕರು ಹಾಲುಣ್ಣುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿಯುವ ಭರದಲ್ಲಿ ಕೆಚ್ಚಲು ಹಾಗೂ ಮೊಲೆಗಳಿಗೆ ಹತ್ತಿರುವ ಹೊಲಸನ್ನು ಹಾಲಿನ ಜೊತೆಗೆ ಕುಡಿಯುವುದರಿಂದ ಕರುವಿನ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ರೋಗಕಾರಕ ಬ್ಯಾಕ್ಟೀರಿಯಾಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತವೆ. ಎಲ್ಲತರದ ಹೊಲಸಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಕಂಡು ಬರುವ ಇ.ಕೊಲ್ಡೈ ಎಂಬ ಸೂಕ್ಷ್ಮಾಣುಜೀವಿ

ಪ್ರಾಣಿಗಳ ದೇಹದಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಬಗೆಯ ರೋಗಗಳನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತವೆ (ಹಾಸ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತು : ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದ ಭಗವಂತ ಇರಲಾರದ ಜಾಗೆ ಇರಬಹುದು ಆದರೆ ಇ.ಕೊಲೈ ಎಂಬ ಸೂಕ್ಷ್ಮಾಣುಜೀವಿ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಜಾಗೆಯೇ ಇಲ್ಲ). ಕರುಳಿನಲ್ಲಾದರೆ ಭೇದಿ, ಶ್ವಾಸಾಂಗ ವ್ಯೂಹದಲ್ಲಾದರೆ ಕೆಮ್ಮು, ಮೂತ್ರ ಪರಿಚಲನಾ ಅಂಗಗಳಾದರೆ ಮೂತ್ರ ಕೋಶ ಮತ್ತಿತರೆ ಸಹ ಅಂಗಗಳ ಉರಿಯೂತವನ್ನು (ಬಾವು) ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ. ಈ ಸೂಕ್ಷ್ಮಾಣು- ಜೀವಿಗಳಿಂದಾಗುವ ಬಾಧೆಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಕೊಡಿಸಬೇಕು.

ತಾಯಿಯ ಕೆಚ್ಚಲು ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ರೋಗ ಪೀಡಿತವಾಗಿದ್ದರೆ (ಕೆಚ್ಚಲು ಬಾವು) ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವ ಹಾಲು ರೋಗಾಣುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ. ರೋಗಾಣುಯುಕ್ತ ಹಾಲು ಕುಡಿದ ಕರುವಿನ ಆರೋಗ್ಯದಲ್ಲೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವ ಲಕ್ಷಣ ಭೇದಿ. ಕೆಚ್ಚಲಿನ ಆರೋಗ್ಯದತ್ತ ಪಶುಪಾಲಕರು ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಿಗಾವಹಿಸಬೇಕು. ಕೆಸರು ಕೊಳಚೆ ನೀರಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಎದ್ದು ಬರುವ ಎಮ್ಮೆಗಳು ಹಾಗೂ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿನ ರಾಡ್ಡು ಸಗಣೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಳಾಡಿದ ಹಸುಗಳ ಕೆಚ್ಚಲನ್ನು ಹಿಂಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೊಳೆಯಬೇಕು. ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಮೇಲ್ಸವರುವ ದ್ರಾವಣಗಳಿಂದ (ಉದಾ: ಕೆಎಂಎಫ್‌ಎನ್ ಸಾಪ್ಲಿಟ್) ತೊಳೆಯಬೇಕು. ಒಣದಾದ ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಒರೆಸಬೇಕು. ನಂತರ ಕರುಗಳನ್ನು ಹಾಲು ಕುಡಿಯಲು ಬಿಡಬೇಕು. ಸ್ವಚ್ಛತೆಯಿಂದಾಗಿ ಕೆಚ್ಚಲಿನ ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಕರುವಿಗೆ ಬರಬಹುದಾದ ಭೇದಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬಹುದು. ಕೆಲವು ಬಾರಿ ಕೆಚ್ಚಲಿನ ಮೇಲೆ ತೆರೆದ ಗಾಯಗಳಾಗಿ ಕೀವು ತುಂಬಿದ್ದರೆ ಅಂತಹ ಕೆಚ್ಚಲಿನ ಭಾಗದ ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿಯಲು ಕರುಗಳನ್ನು ಬಿಡಬಾರದು.

ನಿಸರ್ಗದ ವಿಸ್ಮಯವೆನ್ನುವಂತೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಕೆಲ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಓಣಿ ತುಂಬ ಚೆನ್ನಾಟವಾಡುವುದನ್ನು ಕರುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಾವು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ (ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರು ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಎಷ್ಟು ಅಶಕ್ತ ಮತ್ತು ಅಸಹಾಯಕ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಮನುಕುಲದ ಕೂಸಿಗೆ ತನ್ನ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ತಾನು ನಿಂತುಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ವರ್ಷವೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.) ನವಜಾತ ಕರು ಸಿಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮಣ್ಣನ್ನು ನೆಕ್ಕುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಜಂತು ಹುಳುಗಳ ಮೊಟ್ಟೆಗಳಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುವ ಕರುಗಳಲ್ಲಿ ಭೇದಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ತಾಯಿ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೇ ತಾಯಿಯ ದೇಹದಲ್ಲಿರುವ ಜಂತುಹುಳುಗಳು ಕರುವಿನ ದೇಹಕ್ಕೆ ವರ್ಗಾವಣೆಯಾಗಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಕರು ಹುಟ್ಟಿದ ಮೊದಲವಾರದ ಒಳಗಾಗಿ ಪಶುವೈದ್ಯರ ಸಲಹೆಯಂತೆ ಜಂತು ನಾಶಕ ಔಷಧಿ ಕುಡಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯ. ಪರೋಪ ಜೀವಿಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಭೇದಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬಹುದು.

ರೋಗ ನಿರೋಧಕ ಶಕ್ತಿ ಕಡಿಮೆಯಿರುವ ಅಥವಾ ತಾಯಿಯಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಗಿಣ್ಣದ ಹಾಲನ್ನು ಪಡೆದಿರದ ಕರುಗಳು ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿನ ರೋಗಕಾರಕಗಳಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ತುತ್ತಾಗುತ್ತವೆ. ಕರುಳನ್ನೇ ಗುರಿಯಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಅನೇಕ ಸೂಕ್ಷ್ಮಾಣು ಜೀವಿಗಳು, ವೈರಸ್‌ಗಳು, ಪರೋಪ ಜೀವಿಗಳು ಹಾಗೂ ಅನ್ಯ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಬಲುಬೇಗನೆ ಕರುಗಳಲ್ಲಿ ಜುಲಾಬು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕರುಗಳ ರೋಗ ನಿರೋಧಕ ಶಕ್ತಿಯ ವರ್ಧನೆಯತ್ತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಬೇಕು. ಪಶುವೈದ್ಯಕೀಯ ಸಲಹೆ ಪಡೆಯುತ್ತಿರಬೇಕು.

ಇಂದಿನ ಕರುವೇ ನಾಳಿನ ಕಾಮಧೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಮನನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕರುಗಳ ಜೋಪಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ಕರುವಿನ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಅವುಗಳ ಬೇಕುಬೇಡಗಳನ್ನು ಅರಿತಿರಬೇಕು (ಕರುವಿನ ಮನಸಾ ತಿಳಿಯುವ ತನಕ.....). ಪ್ರಥಮ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಾಗಿ ಮನೆ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಅವರಿವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಕುಡಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ತಜ್ಞರ ಸಲಹೆ ಮತ್ತು ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

ನೋಡು ಶಿವಾನಂದವರೆ, ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಕರುಗಳಲ್ಲಿ ಭೇದಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಆ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮತ್ತು ದೇಹದಲ್ಲಿನ ನೀರಿನ ಅಂಶವನ್ನು ಸದಾ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡರೆ ಭೇದಿ ಎಂಬ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಭೇದಿಸಬಹುದು.

—“ಜವಾರಿ ಬಸಣ್ಣ” — 9845708013